

ARTHUR LEE IS NIET MEER

Arthur Lee, de charismatische zanger/gitarist van de sixties band Love is niet meer. Lee leed al geruime tijd aan leukemie. Love was voor vele andere bands, waaronder Led Zeppeling, Pink Floyd e.a. een grote bron van inspiratie. Hij was 61.

Voor zijn mananer, Mark Linn, kwam zijn dood als een schok aan gezien Lee een man was die bepaalde situaties wel overleefde maar kennelijk heeft hij dit gevecht verloren. Hij verklaarde onlangs nog dat hij tegen de herfst weer op het podium zou willen staan.

Al snel verwierf hij de status van cultfiguur en dat had hij voornamelijk te danken aan zijn onverschilligheid tegenover de toenmalige rockwereld en door het feit dat hij een multiraciale band opstartte. Hij was ook de eerste die Jimi Hendrix inhuurde om een plaat met hem op te nemen. Love was ook de allereerste rockband die onder contract stond bij het Elektra label.

Love's profileerde zich met een 'overdreven' hippie-look, net zoals Ben Franks er destijds bij liep in zijn populaire koffieshop op Sunset Blvd. Uiteindelijk bleek dit de 'look' te worden voor de populaire tv-groep The Monkees. Het was dan ook dankzij Lee dat The Doors onder contract kwamen bij ditzelfde label. Lee stelde hen voor aan Jac Holzman, de baas van Elektra.

Het moet niet meer gezegd worden dat Lee de stuwende kracht was achter Love en dat ze tijdens de jaren zestig het muziekbeeld waren in Bido Lito's, Whisky a Go Go en andere vooraanstaande tenten in L.A.

Jim Morrison en zijn clan keken echt op naar Love en telkens wanneer The Doors een openingsact verzorgen was hun doel om even succesrijk, even belangrijk, te worden als Love. Of ze daar ooit in geslaagd zijn, laat ik terzijde.

Vreemd genoeg heeft Love nooit echt een topper van een single gekend. Zelfs hun drie eerste langspelers, 'Love', 'Da Capo' en 'Forever Changes' drongen zelfs niet binnen binnen de top 50 maar hun single 'Seven & Seven Is' kwam op de 33e plaats terecht in 1966.

'Forever Changes', maar ook hun andere albums, worden wel aanzien als echte muziekpeilers in de moderne rockgeschiedenis. Dit album mag zelfs vergeleken worden met The Beach Boys' 'Pet Sounds' en ook met The Beatles 'Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band'.

Lee was geboren in Memphis als Arthur Taylor Porter in 1945. Toen hij vijf was besloot het gezin om naar Los Angeles te trekken waar hij aan de Dorsey High School studeerde. Maar hij was verschrikkelijk intens bezig met zijn toekomst: hij wilde muzikant worden. Met enkele van zijn geesteskinderen trok hij zelfs naar Capitol Records om een deal rond te krijgen.

Op 'My Diary', een nummer dat Lee zelf pende horen we voor het eerst Jimi Hendrix op een vinyl.

Helaas ging dit nummer de mist in, maar ook andere nummers van hem waren hetzelfde lot beschoren.

Geïnspireerd door The Byrds, startte hij een folkrockband met Bryan MacLean, toen nog roadie en gitaartechnicus bij The Byrds. Toen hij bij Dunhill zijn eerste contract lospeuterde, doopte hij de band om als The Grass Roots maar Dunhill ging vreemd genoeg op datzelfde moment die andere Grass Roots onder contract plaatsen en Lee werd verzocht om hun naam te veranderen. Zo werd Love geboren.

We zitten nog steeds in de jaren zestig en op het moment dat Love's plaatopnames aanvang nemen, ging hetzelfde van start met hun experimenteel druggebruik.

Dat Lee trouw was aan Los Angeles was duidelijk. Hij wilde niet buiten de grenzen van deze metropool spelen, maar toch liet hij zich enkele malen overhalen om af en toe wat in de Bay Area te spelen.

Ze weigerden ooit een invitatie om in de Ed Sullivan tv-show op te treden. Maar toen The Doors aan hun échte doorbraak werkten, zag Lee in dat deze beslissing de verkeerde was.

Love verdiende genoeg geld om aan de hoge kosten in Los Angeles het hoofd te bieden. Ze konden daar perfect overleven. Maar geruchten deden snel de ronde dat het bij de Love-familie een hemels paradijs was voor drugs en seks. Enkele jaren later zal Lee deze toestanden ontkennen. Maar deze reclame kwam de band niet tengoede.

In 1968 zag Lee de samenwerking tussen hem en zijn maten in Love niet meer zitten en hij stuurde ze de laan uit. Om een nieuwe carrière met Love op te bouwen nam hij allemaal studiomuzikanten in dienst maar als drummer voor de nieuwe formatie zocht hij terug heil bij zijn oude vriend van weleer Don Conka.

Zijn contract met Elektra liep op zijn einde en hij had twee langspelers gemaakt: 'Four Sail' (Elektra) en 'Out There' bij Blue Thumb dat ook zijn 'False Start' zal uitbrengen. Op deze laatste speelt Jimi Hendrix gitaar op 'The Everlasting First'.

Gezien dit album sterk afweek van het originele Love-concept (dit was meer bluesrock), ging het snel bergafwaarts met de band en de hoogdagen waren snel voorbij.

Love zou nog één langspeler maken, nl. 'Reel to Real' en Lee maakte in 1972 zijn eerste soloplaat 'Vindicator'.

Maar ook persoonlijk ging het met Lee bergafwaarts. Hij lijkt geen interesse meer te hebben in studiouwerk, maar af en toe duikt hij toch hier en daar ergens op voor een gastoptreden. Maar ook de wet liet hem niet gerust en hij belandde tijdens de jaren tachtig voor een grote tijd achter de tralies.

In 1992 maakte hij voor een Frans label een langspeler maar dat wordt niets en Mazzy Star coverde zijn 'Five String Serenade' en dat bracht voldoende geld in het laadje. Hij krijgt terug zin in muziek en start met Baby Lemonade de nieuwe groep

West Coast Love, en ook de East Coast editie (met Das Damen). Om deze twee groepen in 't leven te houden spleen ze voornamelijk in kleine, minder bekende, clubs. Maar toen de media er achter kwam dat deze nieuwe bands de troetelkindjes waren van Arthur Lee begon voor hen een nieuwe reeks van concerten, ook in Europa.

Tijdens deze comeback gaat het niet van een leien dakje met Lee. In 1996 wordt hij gearresteerd wegens onwettig bezit van een niet geregistreerd vuurwapen. Daarvoor kreeg hij maar liefst 12 jaar maar kwam al vrij in 2001 nadat hij in beroep was gegaan tegen deze uitspraak.

Tijdens zijn verblijf in deze staatsinstelling weigerde hij mensen te ontmoeten of interviews te geven en dankzij dit gedrag begon zijn legende nog grotere proporties aan te nemen.

Tussen 2002 en 2005 toerde hij zowat de ganse wereld rond met Love en speelde dan zijn ganse 'Forever Changes'-langspeler. Voor deze toernees had hij Love uitgebreid met koperblazers en violen. Wij waren aanwezig op een van zijn laatste optredens in Europa, nl. in Rotterdam tijdens het Mozaiek festival enkele jaren terug. In een word: schitterend wat die man daar bracht!

Tijdens de zomer van 2005 scheidden de wegen van Baby Lemonade en Arthur Lee zich finaal nadat Lee weigerde op een vliegtuig te stappen voor een toer doorheen Europa.

Begin 2006 vestigde Lee zich in Memphis in het huis dat zijn moeder hem nagelaten had. Aldaar werkte hij aan een nieuwe versie van Love. Gezien Lee's medische kosten ontzettend hoog waren, hielden enkele collega's, waaronder Robert Plant, Ian Hunter en Ryan Adams, een benefietconcert om de kosten te drukken. Iets later volgde een kleinere versie van dit concert in de Whisky A Go Go in Los Angeles.

Lee was vrij laat gehuwd met Diana, zijn levensgezellin. Zij hadden geen kinderen.

Alfons Maes